

Specialisering i USA

Når Ann Strøm Refstrup valgte at specialisere sig i øjne, skyldes det fascinationen af at kunne se læsionerne direkte, kunne stå for de medicinske udredninger og behandlinger, og de kirurgiske og mikrokirurgiske behandlingsmuligheder.

Ann Strøm Refstrup

Titel og arbejdsplads:
DVM, Staff veterinarian, UC Davis
Comparative Ophthalmology
Service, Californien

Alder: 32 år

Hvor langt er du i dit residencyforløb?

Jeg har gennemført residencyforløbet ved UC Davis Comparative Ophthalmology Service i sommers. Jeg er nu ansat som underviser og forsker her på UC Davis.

Hvad lavede du, inden du begynde som resident?

Jeg blev færdiguddannet som dyrlæge fra Københavns Universitet i 2010. Derefter arbejdede jeg et år som dyrlæge i Canada. Her var jeg ansat i et Small Animal Medicine and Surgery internship ved Western College of Veterinary Medicine, University of Saskatchewan i Saskatoon, før jeg startede mit residencyforløb ved UC Davis.

Hvad fik dig til at søge et residencyforløb i øjne?

Jeg havde besøgt UC Davis ad flere omgange og var fascineret af det høje faglige niveau og de mange behandlingsmuligheder, de tilbød. Første gang jeg besøgte UC Davis var et fire ugers klinikophold. Senere i slutningen af mit dyrlæge studie var jeg der i et 18 ugers klinisk forløb. Det var under de besøg, at jeg for alvor fik øje på mulighederne for specialisering inden for dyrlægefaget. Før jeg havde besøgt UC Davis, var jeg ikke klar over, at der fandtes så velorganiserede residencyforløb for dyrlæger. Det var min kliniske rotation i oftalmologi på UC Davis der gjorde, at jeg søgte et residencyforløb i oftalmologi. Der er mange grunde til at det lige blev oftalmologi. Det var en kombination af det at kunne se læsionerne direkte, de medicinske udredninger og behandlinger, samt de kirurgiske og mikrokirurgiske behandlingsmuligheder, der især tiltalte mig. Og så er det jo helt fantastisk at være med til at redde synet på patienter!

Hvorfor søgte du til USA?

Hovedårsagen til at søge til USA var det høje faglige niveau og de meget organi-

serede residency-uddannelsesstrukturer herovre. UC Davis har en af de bedste veterinæruddannelser i verden og er lige blevet kåret som nummer et i USA. Samtidig er øjenservicen her op stedet lige nu verdens største med sine seks øjenspecialister. Mentorerne er både dygtige, internationalt anerkendte specialister og yderst behagelige mennesker at arbejde sammen med. Det var også en fordel, at sproget er engelsk. En anden faktor er, at vi har mulighed for at yde topbehandling, fordi mange klienter i vores område både vil og kan betale for den bedst mulige behandling til deres kæledyr.

Hvad er det sværeste ved at være resident i USA?

Det er helt klart at være væk fra venner og familie i Danmark. Man tager jo ikke lige en weekendtur over til sine forældre, søskende, svigerforældre og venner. Selvfølgelig har vi også fået en masse dejlige venner og kolleger herovre. Derudover er det at være resident forbundet med hårdt arbejde. Der er ikke tale om en 37 timers arbejdsuge. Man er mange timer på hospitalet eller derhjemme for at studere. Oven i det kommer akutvagter, forskning, arti-

På en almindelig arbejdsdag ser Ann Strøm Refstrup seks til syv patienter. Derudover har hun interne konsultationer og akutcases. Operationer og journalclubs kommer oveni.

kelskriving, præsentationer, konferencer, kirurgitræning og de høje forventninger fra ens mentorer, kolleger, studerende og ikke mindst en selv. Som resident har man mange roller; man er dyrlæge, studerende, underviser og forsker på samme tid, og det kan til tider være en udfordring at få tid til det hele.

Flytter du hjem til Danmark igen?

Vi håber på, at vi kan flytte til Danmark eller Skandinavien engang næste år, men det afhænger af jobmulighederne.

Hvad er dine fremtidsplaner og -drømme?

Der er mange! Jeg håber på at kunne være med til at højne vidensniveauet inden for mit felt via videreformidling af min viden og ved hele tiden at blive ved med at holde mig opdateret på den nyeste viden.

Hvordan er din tilgang til faget forandret?

Jeg er blevet mere systematisk i min udredning af patienter og tilgang til problemer som er mere komplicerede. Jeg har fået ekspertkompetencer inden for kirurgi og mikrokirurgi, som jeg benytter mig flittigt af. Jeg læser ofte videnskabelige artikler og læser dem mere kritisk, end jeg gjorde før.

Hvordan ser en typisk hverdag ud for dig?

Der er ikke nogen typisk dag. Men som

overordnet struktur har vi modtagelsesdage og kirurgidage. Da jeg arbejder på et undervisningshospital, er der en veterinærstuderende involveret i stort set hver eneste case, vi ser. Den studerende laver sin øjenundersøgelse af patienten, tager en anamnese og taler med en resident om casen. Herefter foretager residenten en øjenundersøgelse og diskuterer casen og behandling med et faculty member, som også undersøger patienten. Hver konsultation tager cirka en times tid. På en almindelig modtagelsesdag ser hver resident seks til syv patienter. Derudover ser vi en del interne konsultationer fra andre services, og vi ser vores egne akutcases (vi er åbent 24 timer i døgnet for akutcases). Afhængigt af antallet af akutcases laver hver resident to til fire større operationer (fx kataraktkirurgi) om ugen. Mindre operationer som små øjentumorer eller cornea debridement procedures kommer oveni. Der er journal club hver onsdag, og hver torsdag har vi enten patologi, image recognition rounds eller book rounds på roterende basis. En gang om måneden præsenterer en resident en kompliceret case, som vi diskuterer. Og så er der specifikke off clinics-uger dedikeret til forskning og selvstudie.

Et residencyforløb er hårdt. Hvad gør du for at bevare overblikket?

Det er vigtigt at huske at tage lidt fri ind i mellem og få ladet op til mere travle pe-

rioder. Det har hjulpet mig meget at have en studieplan. I dagligdagen hjælper det at være organiseret og systematisk, og at diskutere ideer og problemer med mine kollegaer.

Hvad bør dyrlæger overveje, inden de går i gang med et residencyforløb?

Udover familiemæssige, geografiske og økonomiske overvejelser, bør man overveje, om man er klar til at bruge to til fire år dedikeret på et speciale og med relativt lidt fritid. Man bør sætte sig grundigt ind i selve residentforløbet på den institution, man søger. På den måde kan man forberede sig bedre, fordi man ved, hvad man kan forvente. De fleste residencyuddannelser kræver, at man har et vist antal års klinisk erfaring og/eller har gennemført et klinisk internship. Forskning og undervisningserfaring er ofte også en fordel. Da der er en del konkurrence om at blive optaget på residencyuddannelserne, skal man være forberedt på at søge flere gange og flere steder, før man bliver optaget. Søger man residencyforløb i udlandet, skal man være opmærksom på eventuelle sprogtests og visakrav, samt deadlines for ansøgning og anbefalinger. Mange steder er det en fordel, hvis man har mulighed for at besøge klinikken, inden man søger. Og så er det en oplagt at overveje, om man foretrækker residencyforløb i privat praksis eller på et universitet.